

ARHITECTURA. Arhitectura nu se definește precum nu se definește nici o artă. Căci arhitectura nu este numai arta de a clădi precum nici pictura nu este pur și simplu arta de a reproduce prin desemn și culori obiecte din lumea vizuală, iar sculptura de a copia volumele naturii. Simțul arhitecturii este tot atât de excepțional ca acel al poeziei. El reprezintă o stare sufletească de echilibru și armonie care se exprimă în volume și în coordonarea raportului acestor volume.

S'a crezut adesea în mod greșit că, arhitectura fiind într'o largă măsură „utilitară“, nu poate fi socotită printre artele pure. Ne permitem a cita pe D-1 G. Călinescu care scrie în principiile sale de estetică: „Arhitectura e una din artele cele mai pure, alături de muzică și poezie, fiindcă ea creează o supra natură și ca să nu se înțeleagă greșit în sensul idealizării, o contra natură, în mijlocul naturii“.

Iar în ceea ce privește utilul, noi credem că între util și frumos nu e hotar. Utilul nu este în contradicție cu arta pură căci „între util și frumos ca produse al industriei umane nu este decât o deosebire de atitudini din partea noastră“ (Călinescu). De exemplu: un vapor construit după ultimele subtilități ale tehnicii moderne îndeplinește pentru cel care călătorește pe dânsul toate condițiile utilului: viteză, securitate, confort. Întâlnit pe mare sau văzut de pe coastă, puternica lui eleganță poate trezi în noi o stare sufletească pur artistică. Călătorind pe vapor și pe urmă privindu-l de pe țărm, n'am făcut decât să schimbăm de atitudine.

AM. CANITACOP: 110
SIMETRIA I, Tommaso - 1959
178'57